

عنوان مقاله:

بررسی تحمل به تنش خشکی آخر فصل در ژنوتیپ های امید بخش گندم زمستانه و بینابین با استفاده از شاخص حساسیت و تحمل به تنش

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی خشکسالی و تغییر اقلیم (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

محمد هادی طاهری - مدرس دانشگاه آزاد اسلامی واحد

ایوب ارغوانی - عضو باشگاه پژوهشگران جوان دانشگاه آزاد اسلامی واحد فسا،

خلاصه مقاله:

تنش خشکی یکی از مهمترین عوامل محدود کننده عملکرد گیاهان زراعی است. به منظور مطالعه تأثیر تنش خشکی بر عملکرد 1386 در مرکز تحقیقات کشاورزی حسنا باد داراب - دانه و اجزای آن در 16 ژنوتیپ گندم آزمایش مزرعه ای طی سال زراعی 87 انجام شد. این آزمایش در قالب دو طرح بلوک کامل تصادفی جدا از هم با دو سطح رطوبتی مطلوب و تنش خشکی پس از میانگین هندسی، (SSI) شاخص حساسیت به خشکی، (STI) گلدهی با سه تکرار طراحی و اجرا شد. شاخص تحمل به خشکیدر ارقام مختلف بر پایه عملکرد دانه در شرایط بدون تنش و تنش (TOL) و تحمل به خشکی (MP) میانگین حسابی، (GMP) رطوبتی محاسبه شد. در بین شانزده ژنوتیپ، ژنوتیپ شماره 2 مطلوبترین ژنوتیپ بود. عملکرد دانه این ژنوتیپ در شرایط بدون تنش 8145 و در شرایط تنش 5518 کیلوگرم در هکتار بود. میانگین حسابی آن به مقدار 6831، میانگین هندسی به مقدار 1 محاسبه شد. برای تعیین 1 و شاخص حساسیت به خشکی این رقم 40 / 6704 کیلوگرم در هکتار، شاخص تحمل به خشکی 11، STI، GMP روابط بین عملکرد دانه و شاخصها، از ضرایب همبستگی پیرسون استفاده گردید و مشخص شد که شاخصهای هر دو شرایط دارای همبستگی مثبت و معنی داری با عملکرد دانه میباشند و میتوانند جهت شناسایی ژنوتیپهای MP متحمل به خشکی و پر محصول برای هر دو شرایط محیطی به کار روند. در نهایت با استفاده از تجزیه به مولفههای اصلی بر مبنای شاخصها و عملکرد دانه (در هر دو شرایط) ژنوتیپها در چهار گروه قرار گرفتند

کلمات کلیدی:

گندم، شاخص تحمل، شاخص حساسیت، تجزیه به مولفههای اصلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/309100>

